

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/3316 en 06/3319 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 6 maart 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 24 december 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) geweigerd om appellanten ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij onderscheiden besluiten van 22 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 maart 2007, verzonden op 9 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 april 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

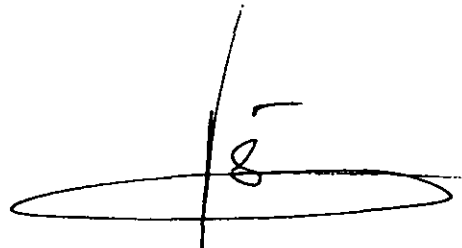
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

284-553.

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal line crossing it near the top.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: AWB 06 / 3319 BEPTDN + AWB 06 / 3316 BEPTDN

A
H

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

, eiser, en zijn echtgenote
eiseres
gezamenlijk aan te duiden als eisers,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluiten: 22 december 2005.

Kenmerk: 9811.23.4105. (voor beide besluiten)

V-nummers: (eiser) en (eiseres)

Behandeling ter zitting: 30 januari 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en/of de Minister van Justitie.

Bij afzonderlijke besluiten van 22 december 2005 heeft verweerder de aanvraag van eisers om een verblijfsvergunning regulier met als doel 'tijdsverloop in de asielprocedure' afgewezen. Hiertegen is namens eisers bij schrijven van 16 januari 2006, voor hen beide afzonderlijk, beroep in gevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Eisers hebben bij schrijven van gelijke datum tevens verzoeken ingediend tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb. Deze verzoeken zijn echter bij brief van 9 juni 2006 ingetrokken.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen.

De beroepen zijn behandeld ter zitting van deze rechtbank op 30 januari 2007, alwaar voor eisers is verschenen hun gemachtigde mr. P.A.E. Engelen, advocaat te Kerkrade. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. D.A.C.M. van der Heijden-Jansen, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Op 24 november 1998 hebben eisers aanvragen ingediend om toelating als vluchteling, welke ingevolge artikel 117, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) sedert de inwerkingtreding van deze wet wordt aangemerkt als zijnde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Bij afzonderlijke besluiten van 23 november 1999 heeft verweerder deze aanvragen niet ingewilligd. Tegen deze besluiten is namens eisers op 27 december 1999 bezwaar gemaakt. Op 26 november 2001 is namens eisers aan verweerder verzocht om toepassing te geven aan het zogenaamde "driejarenbeleid". Bij de in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluiten is het bezwaar ongegrond verklaard en

heeft verweerder tevens besloten dat eisers niet in aanmerking komen voor een (reguliere) verblijfsvergunning met als doel 'tijdsverloop in de asielpcedure'.

Verweerder heeft de aanvraag – kort gezegd - afgewezen daar eisers onvoldoende relevant tijdsverloop hebben opgebouwd.

Namens eisers is - samengevat weergegeven en voor zover thans van belang - het volgende gesteld. In de bezwaarfase zijn zwaarwegende argumenten naar voren gebracht op grond waarvan eisers van mening zijn dat afwijken van het beleid in hun specifieke geval gerechtvaardigd is. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd nu sprake is van onzorgvuldige voorbereiding en een ondeugdelijke motivering.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 kan verweerder ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verlenen. Ingevolge het tweede lid van dit artikel, voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.6 van het Vb 2000, zoals die bepaling ten tijde hier van belang luidde, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, slechts ambtshalve worden verleend onder een drietal beperkingen. Eén daarvan betreft de beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

Het driejarenbeleid is op 1 januari 2003 beëindigd, behalve voor aanvragen die op die dag drie jaar oud waren. De wijze waarop verweerder gebruik maakt van zijn bevoegdheid om ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de hiervoor genoemde beperking te verlenen, is uiteengezet in onderdeel C2/9 van de Vc 2000.

Dat eisers onvoldoende relevant tijdsverloop hebben opgebouwd om voor de gevraagde vergunning in aanmerking te komen wordt, zo blijkt ter zitting, niet (langer) betwist.

De rechtbank ziet zich thans nog slechts gesteld voor de vraag of verweerder in het onderhavige geval aanleiding had moeten zien om gebruik te maken van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid zoals neergelegd in artikel 4:84 van de Awb.

Ingevolge artikel 4:84 van de Awb handelt het bestuurorgaan overeenkomstig de beleidsregels, tenzij dat voor één of meerdere belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de het de beleidsregel te dienen doelen.

Eisers stellen dat sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit is echter niet nader geconcretiseerd. Gelet hierop alsmede gelet op de omstandigheid dat het driejarenbeleid reeds een tegemoetkoming vormt voor vreemdelingen op wier asielaanvragen na drie jaren nog niet onherroepelijk is beslist, is de rechtbank van oordeel dat niet kan worden gezegd dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen afzien van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid.

Van een onzorgvuldige voorbereiding dan wel een ondeugdelijke motivering is de rechtbank tot slot niet gebleken.

Uit het vorenstaande vloeit voort dat de beroepen ongegrond dienen te worden verklaard.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

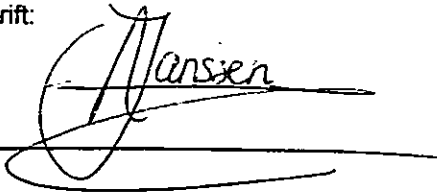
Aldus gedaan door M. Hillen als rechter in tegenwoordigheid van
mr. A.M.T.C. Janssen als griffier en in het openbaar uitgesproken op
door mr. Hillen voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

06 MRT 2007

w.g. A. Janssen

w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 09 MRT 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

MR. E. ENGELEN
ADVOCaat & PROCUREUR

HAANRADERWEG 47
KERKRADE
POSTBUS 126
6460 AC KERKRADE

T + 31 (0)45 567 13 45

F + 31 (0)45 535 48 67

M ed.engelen@tiscali.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 3 APR 2007	
ZAAKNR.	200702360/1V2
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Kerkrade : 2 april 2007
Betreft :
Onze referentie : 07.52
Uw referentie : -

Edelgrootachtbaar college,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroepschrift namens
opgemelde cliënten met het eerbiedige verzoek dit in behandeling te willen
nemen.

Hoogachtend,
uw dw.,

mr P.A.E. Engelen

Appellanten werden niet in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. Tegen dit primaire besluit betreffende het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning regulier, werd bezwaar aangetekend. Het betreffende bezwaar werd ongegrond verklaard bij beschikking d.d. 22 december 2005. Hiertegen kwamen appellanten in beroep, hetgeen leidde tot de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Maastricht d.d. 6 maart 2007, waartegen hierbij hoger beroep wordt ingesteld.

Grief

De grief van appellanten is gericht tegen de navolgende overweging uit de uitspraak van 6 maart jl.:

"Eisers stellen dat sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit is echter niet nader geconcretiseerd."

Deze grief is tegenstrijdig met hetgeen de rechtbank opnam in de uitspraak in de derde alinea van pagina 2 van deze uitspraak. Daarin stelt de rechtbank immers vast: *"In de bezwaarfase zijn zwaarwegende argumenten naar voren gebracht op grond waarvan eisers van mening zijn dat afwijken van het beleid in hun specifieke geval gerechtvaardigd is."*

Vastgesteld dient te worden dat de rechtbank constateert dat in de bezwaarfase door appellanten zwaarwegende argumenten naar voren werden gebracht op grond waarvan zij van oordeel waren/zijn dat er reden is af te wijken van het gevoerde beleid. Met andere woorden in bezwaar werd door appellanten gemotiveerd een beroep gedaan op de inherente afwijkbevoegdheid van verweerder.

Deze constatering door de rechtbank staat in schril contrast met de overweging uit de uitspraak waartegen de grief zich richt. De uitspraak bevat daardoor een innerlijke tegenstrijdigheid.

Vastgesteld dient derhalve te worden dat het enige argument waarop de conclusie van de rechtbank dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen afzien van gebruikmaking van zijn inherente afwijkingsbevoegdheid gebaseerd is, een ondeugdelijk argument is.

Conclusie

Appellanten concluderen tot gegrond verklaring van het hoger beroep, primair met het verzoek aan uw afdeling te doen wat de rechtbank had behoren te doen met gegrond verklaring van hun beroep en vernietiging van de bestreden besluiten van 22 december 2005.

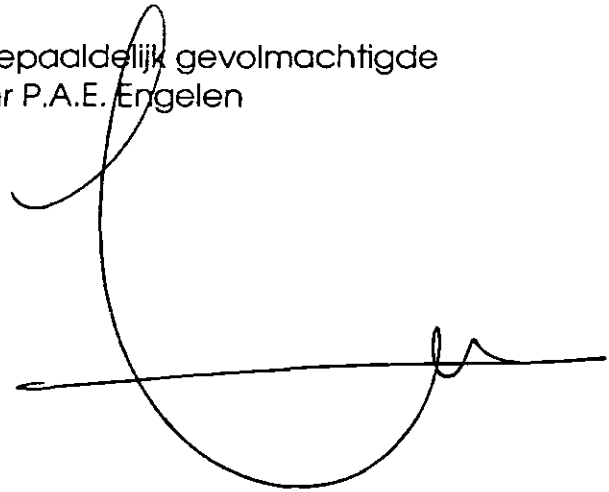
Subsidiar wordt verzocht het hoger beroep gegrond te willen verklaren en de procedure terug te verwijzen naar de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht.

Kerkrade, 2 april 2007

Hetwelk doende enz.
namens

en

bepaaldelijk gevolmachtigde
mr P.A.E. Engelen

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'E' followed by a horizontal line and a small flourish at the end.